

◆ Mart soyqırımı tarixin yaddasında

Erməni millətçiləri dənizdən-dənizə miflik "böyük Ermənistən" ideyasını gerçəkləşdirmək məqsədilə müxtəlif vaxtlarda soydaşlarımıza qarşı etnik təmizləmə, deportasiya və soyqırımları həyata keçiriblər. Azərbaycan xalqının başına getirilən ən dəhşətli faciələrdən biri də 1918-ci ilin mart-aprel aylarında daşnak-bolşevik silahlı dəstələri tərəfindən xüsusi qəddarlıqla törədilmiş küləvi qırğınlardır.

Bakı Xalq Komissarları Sovetinin sədri Stepan Şaumyanın başçılıq etdiyi bolşevik-daşnak rejiminin hakimiyəti Bakıda azərbaycanlılara qarşı milli qırğın törədərək xalqın oyanmaqdə olan azadlıq arzusunu beşikdə ikən boğmaq, müsəlmanlara "dərs vermək" istəyirdi.

Bakıda törədilən 1918-ci ilin mart soyqırımında "Daşnakşüyün" bolşeviklərin zərəbə qüvvəsini təşkil etdi. Digər tərəfdən, Şaumyanın təşkilatçılığı ilə Birinci Dünya müharibəsi cəbhələrindən geri çəki-

lən erməni əsgər və zabitləri Bakıda cəmləşdirildi. Bakıda azərbaycanlılara qarşı törədilən soyqırımının əsas təşkilatçısı və icraçısı Leninin Qafqaz işləri üzrə müvəqqəti fəvqələdə komissar təyin etdiyi Şaumyan idi. Onun təşkil etdiyi "Qızımızı ordu"nun tərkibi də, demək olar ki, tamamilə ermənilərdən ibarət idi.

Bunu AZERTAC-a açıqlamasında Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Analitik və üzvi kimya kafedrasının müdürü kimya elmləri doktoru, professor Əli Zalov bildirib. O

qeyd edib ki, bu ərəfədə Azərbaycan milyonçusu Hacı Zeynalabdin Tağıyevin Lənkəranda xidmət edən oğlu Məhəmməd Tağıyev təsadüfən əlindeki silahdan açılan atəş nəticəsində həlak olmuş, müsəlman alayının zabitləri onun dəfnində iştirak etmək üçün Bakıya gəlmişdilər. Dəfn mərasimindən sonra zabitlər "Evelina" gəmisi ilə Lənkərana qayıtmalı idilər. Əlverişli məqamın yetişdiyini görən ermənilər gizli şəkildə Rus Milli Şurası, Xəzər matrosları, eser və menşevik partiyaları arasında belə bir şayiə yaydılar ki, guya "Evelina" ilə gedən zabitlər Lənkəranda olan müsəlman herbi dəstələri ilə birlikdə Muğandakı rus-molokan kəndlərini məhv etmək tapşırığı alıblar. Bu təxribat xarakter-

li şayiə öz nəticəsini verdi, Bakıda olan bütün qeyri-azərbaycanlı siyasi və hərbi qüvvələr "Evelina" gəmisinin tərkisilər edilməsinə tərəfdar oldu.

Martın 30-da saat 16:40 rədələrində erməni kilsəsinin

yanında toplaşan daşnak dəstələri müsəlmanlara ilk atəş açıdilar və soyqırımına başladılar. Şaumyanın xahişi və Leninin xüsusi göstərişi ilə Saritsindən göndərilən 2 təyyarə havadan, hərbi gəmilər isə dənizdən şəhərin azərbaycanlılar yaşayış məhəllələrini bombaladılar. Azərbaycan xalqına divan tutmaq üçün əllərinə fürsət düşmüş daşnaklar erməni neft sənayeçilərinin barjalarında qoyulmuş toplardan Abşeronun şimalındaki kəndləri də atəşə tutdular. Martın 31-də silahlı erməni əsgərləri müsəlmanla-

rın evlərinə soxulur, onları xəncər və süngü ilə doğrayır, uşaqları yanın evlərin içino atr, körpələri süngüyə keçirirdilər. Dinc əhalini qorxudan dəhşətə getirib istədiklərinə nail olmaq üçün hər cür vəhşiliyə əl atan bolşevik-erməni cəlladları müsəlman qadınlarını daha ağır formada qətlə yetirildilər. Şəhərin tekce bir yerdə qulaqları, burunları kəsilmiş, qarınları yırtılmış 57 müsəlman qadının cəsidi tapılmışdı. Çoxlu gənc qadını diri-dirə divara mixlamışdır. Bir çox müsəlman məhəllələri məhv edildikdən sonra martın 31-də axşamüstü İçərişəhərin alınması əməliyyatı başlandı.

Dəhşətli soyqırımına məruz qalan azərbaycanlılar martın 31-də müqaviməti dayandırdılar. Lakin erməni daşnak

birləşmələri soyqırımını aprelin 2-si gecədən xeyli keçənədək davam etdirdilər.

Rəsmi məlumatlara görə, mart soyqırımı nəticəsində Bakıda 12 mindən çox azərbaycanlı qətlə yetirilmişdi. Bolşevik daşnak birləşmələri "Kaspı" mətbəəsini, "Açıq söz" qəzetinin redaksiyasını, "İsmailiyyə" binasını yandırmış, "Təzəpir" məscidinin minarələrini top atəsi ilə zədələmişdilər. Daşnak-bolşevik hərbi birləşmələri Bakıdan sonra Qarabağın bölgələrində, həmçinin Şərqi Anadoluda, Cənubi Azərbaycanda da soyqırımları törətmışlar.

"Qarabağda baş verən qırğınlardan biri mənim doğulub boyan-başa çatdığını və 30 il erməni işgali altında qalan Cəbrayıl rayonunun indiki Xələfli

kəndində (o zaman Cəbrayıl qəzasının Eyvatlı kəndi adlanmış) baş verib. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Hökumətinin Fövqəladə İstintaq Komisiyasına aid olan bu sənəd Dövlət Arxivinin Xüsusi Fondlar Şöbəsində saxlanılır. Göstərilən sənədlərdə qeyd edilir ki, 1918-ci ilin qışında Cilan və Mülküdərə kəndlərindən onunla qonşu olan müsəlman Eyvatlı kəndinə silahlı erməni dəstələri hückum etmişlər. Onların açdığı atəş nəticəsində Eyvatlı kəndinin sakini Hüseyin Allahverdi oğlu qətlə yetirilmişdi. Bu zaman kənd sakinləri evlərini, mal-mülklərini və heyvanlarını başlı-başına buraxaraq hərə bir tərəfə qaçıb dağlışmışdı. Ermənilər Eyvatlı kəndini tamamilə çapıb-talaşmış, mal-qarani isə sürüb apar-

mışlar. Hückum edən erməni silahlı dəstələri eyvatlıları qorxutmaq üçün hündürdən qışkırmışlar: "Qaçın, yoxsa hamınızi qıracağıq". Kənd sakinləri Valeh Novruz oğlu və Nəsir Molla İsmayıllı oğlu hückum edənlər arasında Cilan sakini Hayqa Arustamyanı və Markar Davidyanı tanımışlar. 1920-ci il martın 28-də Gence Dairə Məhkəməsində A.B.Moskivinin hakimliyi və məhkəmə üzvləri N.Yatrjemski və Q.V.Lisenko, katib Z.M.Melkonov və prokuror M.L.Karişkovskinin iştirakı ilə məhkəmə üzvü Q.V.Lisenkonun "Cəbrayıl qəzasının Eyvatlı kəndinin talan olunması haqqında" məruzəsi dinlənmişdi. Bu məruzə 1920-ci il martın 7-də hazırlanmışdı", - deyə Ə.Zalov bildirib.

Eyvatlı kəndinin talan olunması